

Římskokatolická farnost Proseč u Skutče

náměstí Dr. Tošovského 1, 539 44 Proseč

Č.j.: 31/2016

V Proseči dne 27. 4. 2016

Otevřený dopis členům Zastupitelstva města Proseč

Zastupitelstvo města Proseč

náměstí Dr. Tošovského 18

539 44 Proseč

Městský úřad Proseč	Číslo jednací: 1	Počet listů dok.: Počet příloh: Počet listů pf.:
Došlo dne: Čas doručení:	28. 04. 2016	Zpracovatel: <i>Mu</i>
Spisový znak:	Skartační znak: Skartační lhůta:	Spisová značka: Evidenční číslo: 00767/16

Žaloba Římskokatolické farnosti Proseč u Skutče podaná na město Proseč

Vážení zastupitelé města Proseč,

v posledním čísle Prosečského zpravodaje 2-3/2016 zveřejnil pan starosta Jan Macháček článek o žalobě, kterou podala Římskokatolická farnost Proseč u Skutče na město Proseč. Následně pan starosta i místostarosta sdělovali své postoje k tomuto tématu do tisku, rozhlasu i televize. My nyní reagujeme na tyto zveřejněné informace, protože naše zjištění a fakta se s nimi značně rozcházejí. Pro zachování objektivity považujeme za důležité reagovat na zavádějící informace a doufáme, že našemu vysvětlení budete věnovat pozornost. Také jsme připraveni na osobní setkání a vysvětlení těchto našich stanovisek. Věříme, že níže uvedené přispěje k objektivnímu posouzení celé události a zlepšení našich vztahů, na kterých nám záleží.

V mediální komunikaci jsme ze strany vedení města zaznamenali následující:

1) Je nepravdivá informace: „...dle vyjádření Ministerstva kultury ... je jasně patrné, že majetek v držení obcí a měst, který byl zapsán přechodem na obce v devadesátých letech, je součástí finančních náhrad a nebude církvím vrácen.“

2) Je nepravdivá informace, že „...Královéhradecké biskupství požádalo za místní farnost o finanční náhradu za předmětné pozemky uvedené v žalobě... že peníze z finančních náhrad pravděpodobně nedorazí do Proseče, protože je biskupství přerozdělí na jiné „potřebnější“ farnosti.“

3) Je nepravdivá informace: „...Žaloba je v přímém rozporu s dohodami mezi českým státem a jednotlivými církvemi... je nutné v žalobě uplatněný nárok zásadně odmítnout, a to z důvodů nejen právních, ale i morálně etických.“

4) Je nepravdivá informace, že „...bez varování a předchozího jednání jsme obdrželi novoroční přání v podobě žaloby jako poděkování za dlouholetou podporu a spolupráci.“

5) Není zcela pravdivá informace, že „...*Za posledních 5 let jsme financovali opravy 4 křížků, opravy církevních kapliček, spravujeme a opravujeme hřbitov v majetku církve, podporovali jsme finančně kulturní a společenské akce pořádané římskokatolickou farností. Finančně je možné zmíněnou 5 - letou podporu vyčíslit na více než 500 tisíc Kč.*“

6) Je nepravdivá informace, že „... *nebráníme se uzavření dohody, která soudní spor ukončí.*“

7) Je nepravdivá informace, že: „...*v lokalitě koupaliště je záměrem města vytvořit naučnou stezku, vodní nádrž a opravit přírodní koupaliště, ale v důsledku žaloby s pozemky nelze nakládat a projekt musí zůstat v šuplíku.*“

8) Je nepravdivá informace, kterou pan místostarosta uvedl v rozhovoru pro Mladou frontu DNES dne 11. 4. 2016, kde uvádí: „*Nevíme, jaké záměry s pozemky mají, ale obáváme se toho, aby znovu neotevřeli kamenolom.*“

Níže uvádíme bližší vysvětlení k jednotlivým bodům.

ad 1) Nic takového, co uvádí pan starosta, však z dokumentu ministerstva zřejmě není a ani to takto obecně, jednoduše, jak to pan starosta prezentuje, nelze vysvětlovat. Vyjádření Ministerstva kultury ČR k možnosti konkretizace majetku, za něž římskokatolická církev obdržela finanční náhradu podle zákona č. 428/2012 Sb. (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), je následující:

„Finanční náhrada je paušální. Její výše byla stanovena v relaci k té části původního církevního majetku, který se oprávněným osobám nevydává, protože nesplňuje podmínky stanovené pro vydání podle § 6 až 8 zákona č. 428/2012 Sb. Rozdíl mezi hodnotou původního církevního majetku a hodnotou církevního majetku, který může vydat Státní pozemkový úřad a Lesy ČR, pak činí součet finančních náhrad pro dotčené církve a náboženské společnosti. Na výši finanční náhrady však nemá vliv kolik majetku a v jaké hodnotě bude skutečně vydáno oprávněným osobám. Vzhledem ke konstrukci finančních náhrad nelze předem určit, zda je určitá věc pokryta finanční náhradou či nikoli. Primárně musí být určeno, zda se vydá, či nevydá. Pokud věc vydána může být, platí, že není pokryta finanční náhradou. Pokud některá věc z původního církevního majetku vydána být nemůže, platí, že je vypořádána formou finanční náhrady. Předem proto neexistoval seznam věcí, které mohou být vydány, ani seznam věcí, které vydány být nemohou. Z hlediska zákona č. 428/2012 Sb. nemůže nastat situace, aby některá věc z původního církevního majetku byla vypořádána jak naturální restitucí, tak finanční náhradou.“

Pravdou je, že při přípravě na restituce Královéhradecké biskupství do Prahy posílalo soupisy majetku, kde bylo uvedeno, kolik pozemků bylo státem znárodněných a kolik pozemků by se z toho nevydávalo (veřejně přístupné na webových stránkách Ministerstva kultury ČR). Existují tedy jakési věcné seznamy pozemků, ale ty mají pouze formu pracovních dokumentů.

Další skutečností je, že zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi pamatoval také na to, že mohou nastat situace, jako je právě v naší prosečské farnosti, že některé nemovitosti mohly být převedeny ze státu na obce chybně a přímo to tento zákon umožňuje řešit, a to nezávisle na uzavřené dohodě o vyrovnání restitučního majetku. Konkrétně se jedná o § 18 zákona č. 428/2012, který říká:

„Oprávněná osoba může podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu z důvodu, že věc z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona převedena nebo přešla z majetku státu do vlastnictví jiných osob v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, nebo v rozporu s ustanovením § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.“

Restituční zákon už tedy počítal s tím, že takové případy nastanou, ale neříká nic o tom, že když soud rozhodne o navrácení některých pozemků, že by se měla upravovat finanční náhrada. Ta finanční náhrada je, i podle názoru mnoha odborníků (ekonomů a profesorů z vysokých škol), výhodná především pro stát, proto zákon umožňuje, aby dodatečně mohla oprávněná osoba, tedy např. farnost, zpochybnit u soudu dřívější převody nemovitostí ze státu na jiné právnické osoby (obce, kraje, firmy). V žádném případě to není tak, že bychom něco chtěli dostat

dvakrát, jak to vedení města prezentuje. Pouze využíváme zákonné možnosti, aby soud přezkoumal, zda předmětné pozemky jsou i nadále majetkem státu. Zákon č. 172/1991 Sb. (zákon o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí) umožňoval v devadesátých letech vracet obcím majetek, ale musely být splněny následující podmínky – muselo jít o majetek, který ve stanovené době náležel České republice, právo hospodaření měl právní předchůdce obce, tj. národní výbor, a s tímto majetkem MNV také musel skutečně hospodařit. A jak to bylo, je nám dobře známé - pozemky nebyly historickým majetkem města, město je nekoupilo, nesměnilo, ale pouze ohlášením připsalo na svůj list vlastnictví. Tehdejší místní národní výbor na pozemcích nehospodařil, pouze využíval formální právo hospodaření - pozemky pronajímal zemědělskému družstvu a v lomů se sice těžilo, ale těžil státní podnik, ne MNV. Zákonodárce však měl v úmyslu dle názoru Ústavního soudu převést do majetku obcí jen ten majetek, který národní výbory využívaly k plnění svých úkolů. Takže tyto zákonné podmínky nebyly splněny (i když představitelé města tvrdí, že podmínka hospodaření splněna byla, protože plochu o rozloze přibližně tři čtvrtě hektaru za lomem kolem roku 2000 zalesnili).

Další zákonnou podmínkou k uplatnění nároku byla povinnost obce ohlásit přechod tohoto majetku katastrálnímu úřadu do 1 roku od účinnosti zákona, do 24. 5. 1992. Obec to učinila, ale s více jak ročním zpožděním.

Z uvedeného je patrné, že podmínky přechodu farních pozemků na obec nebyly naplněny a pozemky tedy měly být podle § 29 zákona č. 229/1991 Sb. blokovány. Při ohlašování tohoto majetku obcemi na katastrálních úřadech nikdo nepřezkoumával to, jestli uvedené podmínky byly skutečně plněny a pozemky byly prepisovány na obec na základě pouhého jednostranného ohlášení.

ad 2) To, že finanční náhrada není za konkrétní pozemky, jsme vysvětlili v bodě ad 1). Informace je tedy chybná a zavádějící.

ad 3) Dohoda mezi státem a církvemi byla vyjádřena zákonem č. 428/2012 Sb. a v tomto zákoně je uvedena i legální (právní) možnost podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu k nemovitosti. Jde o určující žalobu, která není zaměřena proti stávajícímu ani proti minulému vedení města. Dohoda ve smyslu, jak ji uvádí pan starosta, nebyla dojednána, to by jinak nemusel zákon č. 428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnání s církvemi obsahovat uvedený paragraf 18, který tuto cestu umožňuje.

ad 4) V prosinci 2015, tedy před podáním žaloby, byl pan starosta zástupcem farnosti (Mgr. Zdeňkem Machem) osobně o žalobě informován, byl uveden do situace a na základě tohoto jednání byly 3 pozemky, které město nezbytně potřebuje ke svým aktivitám, vyjmuty ze žaloby. I když se jednalo o pozemky menší plochy, byl to vstřícný krok.

ad 5) Co se týká opravy čtyř křížků – sakrálních objektů, my si velmi vážíme toho, že město má zájem o renovaci těchto církevních symbolů, které mají nejen náboženský význam, ale také poukazují na konkrétní historickou událost týkající se předchozích generací. Musíme však podotknout, že město investovalo do svého majetku, protože před čtyřmi lety byly uvedené objekty - křížky převedeny do vlastnictví města.

Co se týká hřbitova, tak jeho provozování je službou ve veřejném zájmu zajišťovanou obcí nebo městem. Dá se tedy říci, že město je povinno zajistit provozování veřejného pohřebiště. Proto je hřbitov dlouhodobě pronajat městu.

Finanční podpora naší farnosti od města v období let 2011 až 2015 byla dle našich účetních výkazů následující: rok 2011 0 Kč, rok 2012 2 tis. Kč, rok 2013 29 tis. Kč, rok 2014 18 tis. Kč, rok 2015 18 tis. Kč. Nejedná se tedy o více jak půlmilionovou dotaci, jak pan starosta informuje občany, ale o dotaci v hodnotě celkem 67 tisíc Kč. Avšak i za těchto 67 tisíc Kč během 5 let Pán Bůh zaplatí!

ad 6) Dohodou, kterou má na mysli vedení města, je pouze jediný krok, a to stažení žaloby z naší strany, byť za předpokladu odstupného. My jsme hned při našem prvním jednání v únoru 2016 nabídli vedení města, aby si určilo pozemky, které potřebuje ke svým aktivitám nebo chystaným projektům, abychom o nich mohli následně jednat. Vedení města na tuto nabídku nereagovalo a při dalším jednání v březnu navrhlo pouze jedinou formu dohody – když stáhneme žalobu, bude město farnosti vyplácet každoročně finanční kompenzaci ve výši ročního

nájemného z pozemků. My jsme o této alternativě vážně uvažovali, i když nabízená finanční výše neodpovídala hodnotě pozemků a především jejich plánovanému zhodnocení v budoucnosti. Nakonec jsme ale rozhodli, že žalobu stahovat nebudeme, ale byli jsme připraveni na další jednání s vedením města. Když jsme začátkem dubna dojednávali schůzku a sdělili jsme panu starostovi, že naše návrhy k dohodě neobsahují stažení žaloby, pan starosta o toto jednání nestál. Jen pro Vaši představu, chtěli jsme nabídnout prodej nebo směnu části pozemků u koupaliště, kde má město záměr vytvořit přírodní koupaliště a oddechovou zónu, dále pronajmout lokalitu Pánova kopce apod.

ad 7) Již v únoru 2016 dostalo vedení města od zástupců Římskokatolické farnosti Proseč a Královéhradeckého biskupství nabídku vybrat si pozemky, které potřebuje právě k těmto aktivitám, abychom se mohli společně dohodnout na řešení a nebránili městu v dalším postupu. Město ale na nabídku nereagovalo.

ad 8) Prosečská radnice má k dispozici několik vyjádření s jasně zamítavým - nesouhlasným stanoviskem římskokatolické farnosti k povolení těžební činnosti – k plánu zajištění lomu Proseč. První je z prosince r. 2014, další z března r. 2015 (viz. usnesení Obvodního báňského úřadu Hradec Králové ze dne 12.8.2015) a z července r. 2015, ve kterém navíc uvádíme, že chceme podpořit město Proseč v záměru zajištění klidové zóny v uvedené lokalitě a že souhlasíme s návrhem města na zrušení dobývacího prostoru tohoto lomu. Na náš požadavek o vysvětlení stanoviska zveřejněného v rozhovoru pro Mladou frontu DNES pan místostarosta nereagoval.

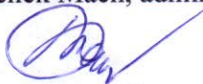
Vážení zastupitelé, závěr, který je potřeba vyvodit, ponecháme plně na Vás. My doporučujeme, aby obě strany, město i farnost, nechaly rozhodnutí na nezávislém soudu. Pokud soud rozhodne, že pozemky i nadále mají patřit městu, budeme to plně respektovat. Pokud ale soud rozhodne, že patří státu a stát je následně předá zpět svému majiteli, farnosti, jsme ochotni část z těch pozemků, které bude město potřebovat ke svým aktivitám, městu pronajmout, směniti či prodat. V každém případě chceme i nadále s městem spolupracovat a dobře vycházet.

Protože Římskokatolická farnost Proseč u Skutče byla vedením města v Prosečském zpravodaji v souvislosti se žalobou prezentována velmi negativně, žádáme Vás tímto, aby se zněním tohoto dopisu byla seznámena i veřejnost. Děkujeme.

S pozdravem

Mgr. Zdeněk Mach, administrátor

Bc. Josef Roušar, jáhen

Římskokatolická farnost Proseč u Skutče
Náměstí dr. Tošovského 1
539 44 Proseč

